

สาระ: ลูกที่แสนหวาน ทำตามศรัทธาและทำให้ทุกคนมีความสุข ลูกได้ทำให้ทุกคนไม่มีความสุขจากการทำตามการกำหนดของปีศาจ เวลานี้ให้มีความสุขและรับความสุข

คำถาม: จากการเข้าใจความลับใต้ซึ่งลูกที่ฉลาดทำความเข้าใจพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง?

คำตอบ: พวกเขาเข้าใจว่านี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์, ชัยชนะและความพ่ายแพ้ การละเล่นของความสุขเวลานี้จะดำเนินต่อไปเป็นเวลาครึ่งวงจร จะไม่มีความทุกข์ประเภทใดที่นั่น อาณาจักรใหม่เวลานี้กำลังจะมา สำหรับสิ่งนั้น พ่อได้ออกมาจากอาณาเขตสูงสุดและมาที่นี่เพื่อสอนพวกเราลูก ๆ เวลานี้จึงพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน

เพลง: โลกอาจจะเปลี่ยนไป, แต่เราจะไม่เปลี่ยน

โอมซานติ ลูกที่แสนหวานเข้าใจความหมายของสิ่งนั้นแล้ว ไม่มีความจำเป็นที่ต้องทำสัญญาที่นี่ ดวงวิญญาณต้องมีความเข้าใจ เพราะดวงวิญญาณหาไม่ประธาน ดวงวิญญาณกลับมาสิ้นคิดอย่างสมบูรณ์ ลูก ๆ รู้ว่าลูกสิ้นคิดอย่างไรและลูกกลับมารู้คิดอย่างไร สิ่งเช่นนั้นไม่คงอยู่ในขุมหม่นทางจิตอื่น พวกเขาศึกษาคัมภีร์และรามยานะ ฯลฯ พวกเขาเพียงแต่รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและผ่านออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง ไม่มีการได้สิ่งใดมาที่นั่น พวกเขาทำทาปาเซียวอย่างมาก, ทำทานและทำบุญ ฯลฯ พวกเขาเฝ้าแต่สะดุดล้มไปทั่วแต่พวกเขาไม่ได้มาซึ่งสิ่งใด ไม่มีใครในโลกนี้มีความสุข เวลานี้พ่อให้ความเข้าใจทั้งหมดแก่ลูก เพียงพ่อบอกให้มีความสุขและความสงบแก่ทุกคน ผู้คนอยู่ในความมืดมิด ผู้คนบนหนทางของบัดดี้เฝ้าแต่จดจำท่าน: โอ ผู้จัดความทุกข์! ผู้ประทานความสุข! ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่! ดูซิว่าอะไรเกิดขึ้นทุกหนแห่งในโลก! ทุกคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ ไม่มีมนุษย์รู้ว่าพ่อคือใครหรือมรดกอะไรที่ลูกได้รับจากพ่อ พวกเขาไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเลย พวกเขาเฝ้าแต่สะดุดล้มไปทั่วในการแสวงหาความสงบ ใครพูดว่าพวกเขาต้องการความสงบของจิตใจ? คือดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ แต่ผู้คนไม่แม้กระทั่งเข้าใจสิ่งนี้มากนัก พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง นักปราชญ์และผู้ตีเคร่งศาสนาไม่มีความสุขและพวกเขาทั้งหมดต้องการความสงบ แม้กระทั่งนักปราชญ์และผู้ตีเคร่งศาสนาก็มีโรคภัย, มีอุบัติเหตุด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในโลก เวลานี้ลูกกลับมาฉลาด พ่ออธิบายว่า: การแสดงนี้เกี่ยวกับโลกใหม่และโลกเก่า, ความสุขและความทุกข์ได้ถูกสร้างขึ้นมาในละคร พ่อได้มาเปิดลิ้นคอบนสติปัญญาของลูก, ขณะที่มนุษย์อื่น ๆ มีกุญแจกอดเรจลีด (ยี่ห้อกุญแจมีชื่อของอินเดีย) ถูกลือคในสติปัญญา พวกเขามีสติปัญญาที่หาไม่ประธานอย่างสมบูรณ์ ลูก ๆ รู้ทุกสิ่ง, ต่างลำดับกันไป, ตามความพยายามที่ลูกทำ ลูกได้มาพบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริง ท่านกำลังบอกความลับของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของโลกและละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร เมื่อมีความสุข, นั้นจะไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกของความสงบ, ความสุขและความเจริญรุ่งเรืองจากพ่อ จะไม่มีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงิน เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง ลูกแต่ละคนกำลังพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากกว่าครั้งต่อไปในอาณาจักรของลูกเอง นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ลูกของท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้เดียวที่การยกย่องของท่านไม่มีขีดจำกัด พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังให้ศรัทธาแก่ลูก มนุษย์อื่น ๆ ทั้งหมดเฝ้าแต่ทำให้กันและกันไม่มีความสุขด้วยการทำตามการกำหนดของปีศาจ ลูกต้องทำให้ทุกคนมีความสุขด้วยการทำตามศรัทธา ไม่มีใครเข้าใจว่าเราเป็นนักแสดงในละครนี้อย่างไร ลูก ๆ เข้าใจว่าเพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นมีบทบาททุกรูปแบบในละครนี้ เมื่อก่อนนี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกเข้าใจทุกสิ่งเกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตน, อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน เวลานี้ลูกมีความรู้ที่แท้จริง พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนเราผ่านผู้รับบารบากำลังให้ความรู้ทั้งหมดของสามโลกแก่เรา นี่คือการปาแห่งขากหนาม ลูก ๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้ นั่นคือจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ที่นี้ทุกคน วัยเยาว์หรือแก่ชราก็เฝ้าแต่เป็นสาเหตุของความทุกข์ แม้กระทั่งเด็กทารกในครรภ์ก็ก่อให้เกิดความทุกข์แก่มารดา นี่คือการโลกเก่าที่สกปรกมาก ไม่มีใครรู้งจรโลกนี้ ไม่มีใครรู้ว่าเรามาจากที่ไหน เราได้ใช้ชาติเกิดมากี่ชาติหรือเราต้องไปที่ไหน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือรามผู้เดียวของสิดาทั้งหมด คือผู้ไม่มีตัวตน ลูกทั้งหมดคือสิดาและพ่อคือเจ้าบ่าว ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว ผู้ทำบัดดีของเจ้าบ่าวผู้เดียว สิดาทั้งหมดเวลานี้ติดกับอยู่ในกรงขังของราวีณในกระท่อมแห่งความทุกข์ มนุษย์ทั้งหมดของโลกจดจำพระเจ้าเดียว พระเจ้ากล่าวได้ว่าเป็นผู้ปกป้องของผู้ทำบัดดีทั้งหมด ลูกทั้งหมดเวลานี้คือบราห์มิน สิ่งสร้างทางปากของบราห์มา ลูกบราห์มินรู้ว่าชีพบบากำลังสอนลูก อย่างแน่นอนลูกได้รับมรดกจากบารบ ชีพบบาคือผู้สร้างสวรรค์ ลูกสามารถเรียกว่าสวรรค์หรืออาณาจักรที่สูงส่ง นี่คือการอาณาจักรแห่งสวรรค์ ลักษณะและนารายณ์คือนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้ เมื่อเคยเป็นยุคทองที่นี้ นั่นคืออาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานี้คือยุคเหล็ก เพราะผู้ยากจนไร้หนทางอยู่ในความมืดมิด พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่าเวลานี้เป็นการสิ้นสุดของยุคเหล็ก การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า รามผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่สำหรับลูก ๆ สิดา เวลานี้สิดาทั้งหลายอยู่ในความตกต่ำ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจว่าพวกเขาอยู่

ในความตกต่ำ พวกเขามีความซาบซึ้งอยู่กับสมบัติ พวกเขาพูดว่า: เรามีทรัพย์สินสมบัติมากมาย, มีความมั่งคั่งมากมาย, มีพระราชวังมากมาย ฯลฯ ไม่มีใครรู้ว่าโลกแห่งความทุกข์นี้กำลังจะเปลี่ยนแปลง ความตายอยู่เบื้องหน้าลูก ทุกสิ่งจะกลายเป็นผงธุลี ทุกสิ่งที่ลูกเห็นในโลกกำลังจะถูกทำลาย การเตรียมการอย่างเต็มกำลังถูกสร้างสำหรับการทำลายล้าง นี่คือการสมมติภาพเดียวกัน นี่คือการเจ้าแห่งกิตติเดียวกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ใส่ชื่อของเด็กในชีวิตประวัติของพ่อ ชีพบาบาเวลานี้กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ความผิดที่ใหญ่ที่สุดคือพวกเขาทำให้ชื่อของพระเจ้าหายไป ลูก ๆ รู้ว่าไม่ใช่มนุษย์, นักปราชญ์ หรือผู้เคร่งศาสนาที่กำลังสอนพวกเรา ชีพบาบาที่กำลังสอนเรา ท่านคือพ่อ ครูและสัทกูรู ท่านคือทุกสิ่ง ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้, ใช่หรือไม่? พ่อพูดว่า: ทั้งหมดคือลูกของพ่อ อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้สอนทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาสอนราชาโยคะแก่ลูกผู้คนของบาร์ตอีกครั้งหนึ่ง ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาเคยเป็นเช่นเพชรและเวลานี้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย มีความไม่สงบอย่างมากในทุกบ้าน! บางคนพูดว่า: บาบ, ฉันมีความโกรธและฉันต้องสอนวินัยแก่ลูกของฉัน ฉันเป็นกังวลเพราะฉันได้ให้ทานกิเลสทั้งห้าแก่ชีพบาบา, และดังนั้นทำไมฉันจึงทำสิ่งนี้? พ่ออธิบาย: ในเวลานี้มีลางร้ายของกิเลสทั้งห้าเข้าครอบงำทุกคน เมื่อวิญญานปีศาจของสำนักที่เป็นร่างเข้ามา, วิญญานปีศาจร้ายอื่น ๆ ทั้งหมดก็จะมาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงกลับมาที่มีสำนักที่เป็นดวงวิญญาน เวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจ เราเคยมีสำนักที่เป็นดวงวิญญานแม้กระทั่งในยุคทอง ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ร่างกายของดวงวิญญานนั้นก็กลับมาเก่า เวลานี้ช่วงชีวิตของฉันครบสมบูรณ์ ดังนั้นฉันจะสลัดร่างนี้และใช้ร่างใหม่ เมื่อหนังของงูกลับมาเก่า, งูก็จะลอกคราบและรับหนังใหม่ นี่คือการตัวอย่างของยุคทอง ที่นั่นลูกสลัดร่างของลูกในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย ที่นั่นมีความทุกข์อย่างมาก! มีการร้องไห้คร่ำครวญเป็นอย่างมาก เวลานี้ลูก ๆ รู้ว่านี่คือหนังเก่า ลูกจะไม่รับหนังใหม่ที่นี่ นี่คือการเก่าแก่สุดท้ายซึ่งเวลานี้ลูกเบื่อแล้ว ที่นั่น ลูกสลัดร่างกายและใช้อีกร่างหนึ่งในความสุขเป็นอย่างยิ่ง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ มีคนใหม่มากมายมาที่นี่ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาทำที่นี้เป็นเวลาสองหรือสามเพื่อเข้าใจทุกสิ่งและแล้วพวกเขาก็ลืมทุกสิ่ง! ใช่ ถ้าพวกเขารับฟังทุกสิ่งอย่างระมัดระวังมากและรับประสบการณ์ของความสุข พวกเขา ก็จะกลายเป็นปวงประชา ปวงประชามากมายเช่นกันต้องถูกสร้างขึ้น นี่คือบ้านของพระเจ้าและธรณีประตู ลูกกำลังนั่งในบ้านของพระเจ้า ดวงวิญญานสูงสุดได้ทั้งอาณาเขตสูงสุดของท่านและเวลานี้กำลังนั่งที่นั่นในร่างธรรมดา ที่นั่นดวงวิญญานอาศัยอยู่กับพ่อ ที่นั่นบาบาในยุคบรรจบพบกันเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อเรียกว่าชีวาไม่มีตัวตน ดวงวิญญานเรียกหาพ่อผู้ไม่มีตัวตน โอ พระเจ้า, พ่อ! ผู้คนพูด, โดยไม่มีความเข้าใจใด ๆ: โอ พระเจ้า, พ่อชาวยุโรปเรียกลักษมีและนารายณ์ว่าเทพบุตรและเทพธิดา ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? ผู้คนพูดถึงรูปปั้นเทพ: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม แล้วพวกเขาพูดถึงตนเองอย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจว่า พวกเขา (เทพ) เคยเป็นมนุษย์ที่เคยมีอยู่และปกครองในบาร์ต พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของพวกเขาและร้องเพลงยกย่องพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่เรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ พวกเขาแม้กระทั่งไปวัดกฤษณะและร้องเพลงยกย่องเขา พวกเขาจะไม่ร้องเพลงยกย่องนี้เกี่ยวกับชีวา การยกย่องของท่านแยกกัน โดยทั่วไปเมื่อพวกเขาไปวัดชีวา พวกเขาขอให้อาภรณ์ของพวกเขาได้รับการเติมเต็ม และแล้วพวกเขาพูดว่าท่านดื่มของมีนเมาและรับประทานดอกไม้พิษ จะสามารถมีเครื่องดื่มที่มีนเมาและดอกไม้พิษได้อย่างไรที่นั่น? พวกเขาไม่เข้าใจเลย! พวกเขาเฝ้าแต่ร้องขอทุกสิ่ง: พวกเขาต้องการสามี, พวกเขาต้องการสิ่งนี้, สิ่งนั้น ฯลฯ ที่ตีพมาลา พวกเขาปลุกเรียกลักษมี ไม่มีใครรู้ว่าเธอคือใคร มีใครที่มีแปดหรือสิบแขนไหม? สี่แขนคือภาพลักษณ์ของหนทางครอบครัว พวกเขาให้ชื่อภาพนั้นว่าวิชฌุ ลักษมีและนารายณ์อยู่ในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจว่าการหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นด้วยสองรูปของวิชฌุ – ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของลักษมีที่มีสี่แขน ผู้ใดที่มีสี่แขนก็ควรจะมีลูกที่มีสี่แขนด้วยเช่นกัน! พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! เวลานี้ลูกเข้าใจว่า แม้กระทั่งลูกก็ไม่รู้สิ่งใดเลยจนกระทั่งบาบาได้มาแล้ว เวลานี้ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก พ่อมาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! พระเจ้ามาอย่างไร? ท่านมาชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อสร้างอำนาจในการปกครองของเทพ 5000 ปีที่แล้ว เมื่อก่อนนี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งใดในสติปัญญาของลูกเลยว่าลูกใช้ 84 ชาติอย่างไร แม้กระทั่งบราห์มานี้ก็ไม่รู้สิ่งใดเลย เขาเฝ้าแต่กราบไหว้ราเดและกฤษณะและลักษมีและนารายณ์ แต่เขาไม่รู้วราเดและกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์หลังจากแต่งงาน เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: เจ้าหญิงวราเดและเจ้าชายกฤษณะหลังจากการแต่งงานของเขา พวกเขาก็กายเป็นจักรพรรดินีและจักรพรรดิ ผู้นี้เองซึ่งกลายเป็นสิ่งนั้นซึ่งเขาก็ไม่รู้สิ่งนี้ แม้ว่าใครบางคนอาจมีนิมิต เขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อจะให้นิมิตแก่ผู้ทำบคติเพื่อตอบสนองความปรารถนาของเขาชั่วคราว ไม่มีเรื่องของการเข้าฉานหรือนิมิตที่นี่ พ่ออธิบาย: ถ้ามาหาปรากฏการณ์นิมิตของลูก ฯลฯ และแล้วสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ผู้คนมากมายมาและขอนิมิตของชีพบาบา สิ่งนี้ได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าหิ่งห้อยเล็กเพียงใด หิ่งห้อยอย่างน้อยที่สุดสามารถเห็นได้ด้วยตา ดวงวิญญานเล็กมากยิ่งกว่าจุด ดวงวิญญานเป็นเช่นไร, รูปของดวงวิญญานสูงสุดก็เป็นเช่นเดียวกัน แม้ว่าลูกจะมีนิมิต ดวงวิญญานก็จะเป็นเพียงจุดเล็ก ๆ นั่นคือเพียงแค่จุดเล็ก ๆ ที่อาศัยในตรงกลางหน้าผาก แม้กระทั่งถ้าเขามีนิมิตของดวงวิญญาน พวกเขาจะไม่

เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกๆรู้ว่าลูกคือลูกๆของชีพบบา ลูกบราห์มาภุมมาและกุมารีทั้งหมดกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีพบบา นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา ลูกคือนักเรียน ลูกพูดว่าลูกมาเพื่อศึกษาราชโยคะที่ง่ายตายกับพ่อ นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกๆไม่ควรลืมสิ่งนี้ บนหนทางของบักตี ผู้ทำบักตีเก็บภาพของเทพไว้กับพวกเขา ดังนั้นลูกควรเก็บภาพของตรีมูรติไว้ในกระเป๋าของลูกด้วยเช่นกัน เรากำลังกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ด้วยชีพบบา อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ทานกิเลสแก่ชีพบบา, แล้วอย่าได้เอากลับคืน ปกป้องตนเองจากวิญญานปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่าง วิญญานปีศาจร้ายอื่นๆทั้งหมดมาจากวิญญานปีศาจร้ายนี้ ดังนั้นฝึกลอยอย่างสำนักที่เป็นดวงวิญญาน
2. อย่าได้มีความปรารถนาที่จะไปเข้าฌานหรือมีนิมิต เพียรพยายามขณะที่เก็บเป่าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก ให้ความสุขกับทุกคนด้วยการทำตามศรัทธา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่สูงส่ง ผู้ที่จับล้นความธรรมดาและมีประสบการณ์ความยิ่งใหญ่
ทุกๆ ความคิดของผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามที่สูงส่งจะยิ่งใหญ่ เพราะจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อในทุกๆ ความคิดและลมหายใจของเขาโดยอัตโนมัติ เช่นที่บนหนทางของบักตีพวกเขาพูดถึงเสียงที่ไม่มีขีดจำกัดที่ได้ยินและการสวดที่ปราศจากเสียงดำเนินต่อไป เช่นเดียวกัน, ให้ความเพียรพยายามสม่ำเสมอ สิ่งนี้เป็นที่รู้ว่าเป็นเช่นความเพียรพยายามที่สูงส่งให้ตัวลูกเองไม่ต้องจดจำ แต่ให้จดจำเป็นธรรมชาติและแล้วความธรรมดาก็จะแผ่แผ่จล้นและความยิ่งใหญ่จะพัฒนาขึ้นมา นี่เป็นสิ่งที่ข้อบกพร่องของการเคลื่อนไปข้างหน้าของลูก

คติพจน์: ผู้ที่ไปสู่กันบังของมหาสมุทรด้วยพลังการไตร่ตรองจะประกาศสิทธิ์ในสิทธิ์ต่อเพชรพลอย

โอม ซานติ